

FREDERICK LAING

Cơ Hội Lớn Lao

Ông ta không phải là loại người tuyển nữ thư ký qua màu tóc của họ . Bill Hagrave không phải là loại người như vậy. Cả hai cô Paula và Nancy đều đủ khôn ngoan để biết điều đó. Và ít lâu nay mọi người biết rằng 1 trong hai cô, Paula hay Nancy, sẽ được nhận chức đó. Nói cho đúng ra là chiều hôm nay sẽ có quyết định. Hagrave sắp đi vắng khỏi thành phố và ông muốn quyết định vấn đề đó trước khi đi.

Hai cô gái có thể nhìn thấy ông ta từ bàn của họ bên ngoài phòng giấy của xếp. Có thể chỉ là ông đọc thư tín bằng cặp mắt lạnh lùng, sắc sảo. Nhưng trong 1 lát ngón tay ông dường như ngừng lại bên trên hai nút bấm đặc lực nhỏ bé. Nếu ông ấn vào nút bên trái thì nhịp tim của Paula sẽ bắt đầu đập nhanh.

Paula không sao rời mắt khỏi ánh đèn đỏ trên bàn cô. Cô cứ mắc lỗi hoài trên bàn đánh máy chữ và bực bội rút những tờ giấy ra để đánh lại từ đầu.

Cô vươn người qua cái máy đánh chữ, nói với Nancy ”Hôm nay sắp ăn mặc rất chỉnh tề. Chắc ông ấy sắp đi một chuyến công việc quan trọng.“

Cô nói chuyện chỉ cốt để dẹp bớt nỗi hồi hộp. Nancy chần chừ chưa trả lời. Cô ít khi được Paula nói với cô bằng giọng thân tình như vậy. Nhất là từ 1

tháng nay, khi họ biết rằng cả hai đều được nhắm vào cái chức vụ quan trọng là làm thư ký riêng cho Bill Hargrave.

”Trông ông ấy dễ thương đấy“

Hargrave còn trẻ và nghe nói ngoài giờ làm việc ông ta là người tốt bụng. Nhưng đó không phải là nguyên nhân khiến ông trở thành 1 trong những quan chức trọng yếu của công ty. Tính ông trầm tĩnh, và người khác ở văn phòng chưa hiểu ông tiến bộ nhanh như thế nào trong công ty cho tới hôm họ thấy ông giữ 1 trong những vị trí điều hành hàng đầu.

Hai cô gái thấy ông đứng dậy, bước ra khỏi phòng giấy. Ông đứng đó, một tay thọc vào túi bộ com -lê fla-nen màu xanh lam cài cúc chéo. Một bông hoa trắng cài ở khuyết áo, và nụ cười sắc sảo, kín đáo thường lệ nở trên mặt.

”Cô đã cử người lấy vé chưa ? ” Ông hỏi Nancy.

”Em lấy được vé rồi,“ cô trả lời, ”nhưng,“ ... và cô mỉm cười, cũng 1 lối cười gượng gạo, như kiểu xếp cười vậy . Trông cô làm lì như 1 con mèo con lông trắng. ”Nhưng họ không còn phòng riêng,“ cô nói với ông. ”Cho dù ta dùng tình cảm hay tiền bạc.“

Chắc chắn xếp bức lăm. Ai cũng có thể nhận thấy điều đó.

”Hay để tôi thử lo việc ấy ?“ Paula nhanh nhẩu gợi ý.

Và trong 10 phút sau đó, một nửa số nhân viên văn phòng có thể nghe thấy Paula nói toạc ra với nhân viên bán vé những gì cô nghĩ về anh ta.

”Ông hãy nghe tôi nói,“ Cô nói ” tôi không cần biết ông sẽ phải hủy bỏ đăng ký trước của những ai...“

Quả là cái chức vụ kia đáng được để người ta ao ước. Một là lương bổng. Và còn uy tín nữa. Thư ký riêng của xếp tất biết được nhiều thứ trong doanh nghiệp. Và cô sẽ được tiếp chuyện với những người giỏi giang. Những nhân vật quan trọng. Và còn những lọ nước hoa mà họ thường bỏ lại trên bàn giấy của cô.

Và xếp lại là Bill Hagrave . Trẻ, thông minh, đẹp trai. Đó cũng là 1 yếu tố nữa. Vì trong kinh doanh quảng cáo người ta gọi xếp là ”Bill“, và ông gọi thơ ký riêng là ”Nancy ” hay ”Paula ” và đưa cô ta đi ăn tối ở nhà hàng tính vào khoản chi phí của công ty.

Việc đó hoàn toàn có tính chất công việc, nhưng nó cũng có màu sắc thân tình và không chính thức.

Cả Paula và Nancy đều biết về những bữa ăn đó. Bill đã cố gắng tỏ ra công bằng. Nếu ông bảo Paula ở lại 1 tối, thì hôm sau tất đến lượt Nancy .

Nhưng Paula vốn láu lỉnh. Cô sớm biết ngay rằng Bill Hagrave có thể giữ thái độ vô tư ngay cả trong những bữa ăn tối thân tình đó. Tính riêng tư của ông ta chỉ như một trong những câu quảng cáo, ”Thứ này dành riêng cho bạn ”. Cô còn nhận thấy ông ta khó tính trong những lúc làm việc ngoài giờ – dễ cáu kỉnh hơn, rất nghiêm khắc với người khác theo cách của ông ta.

Do đó khi Nancy nói ” Tôi không hề ngại làm thêm buổi tối. Tôi biết Paula thường có chuyện hẹn hò với bạn trai. Cô ấy được nhiều người đàn ông theo đuổi...”thì Paula thích thú để yên cho câu chuyện được lan truyền. Cô sớm hiểu ra rằng không ai trong hai người được thăng chức chỉ đơn giản do sắc đẹp và cô đã nghĩ đúng.

Paula không cần phải học ai khi đụng tới các thủ đoạn chính trị trong văn phòng. Cô là người lúc nào cũng kêu bạn khi các nhân vật kém vai vế trong văn phòng đưa cô đánh máy tài liệu. ”

Xin lỗi, nhưng không thể được, anh Jack ạ. Sao anh không nhờ Nancy ?“

Thế là họ sang nhờ Nancy . Paula làm thế để được rảnh rỗi làm nhanh chóng công việc Bill Hagrave giao. Đối với công việc của Bill thì không bao giờ cô quá bận cả.

Khi Hargrave cuối cùng nhấn một trong những cái nút đó, thì tại bàn của Paula , đèn bật sáng. Cô định cầm cuốn sổ ghi chép, nhưng trước tiên cô vội

lấy cái gương ra đã. Rồi cô mới nhắc cuốn sổ vàng và chiếc phong bì trên bàn.

Còn Nancy , cô còn làm được gì khác ngoài việc ngồi tại đó, cái đầu có mái tóc vàng hoe xinh đẹp cúi xuống trên máy đánh chữ ? Nancy là cô gái tóc vàng ự nhiên, và có lẽ đó là cách tốt nhất để mô tả cô. Có vẻ cô không biết cách thủ đoạn như Paula cốt để gây uy tín với xếp.

Lúc Paula vào phòng làm việc của Hargrave ông ta hỏi về phòng riêng trên tàu.

”Cô Paula , liệu có hy vọng không ?“

Paula không phải là người ngu dại. Có những thứ nhỏ nhặt nhưng lại quan trọng đối với ông Bill . Vài chiếc vé nghe hoà nhạc ở rạp khi có 1 khách hàng quan trọng ở nơi xa đến trong khi vé đã bán hết. Hoặc 1 phòng ngủ riêng trên tàu khi mà ”không còn phòng ngủ trên tàu dù là khách thân tình hay có nhiều tiền“.

Cô đưa chiếc phong bì. Trong có hai bộ vé.

”Số phòng ngủ riêng của ông đề bên ngoài,“ cô nói với thái độ hoàn toàn công việc.

Cô mặc bộ đồ fla-nen màu xanh lục cài khuy chéo hao hao giống như bộ đồ của Bill, và rõ ràng ông ta nghĩ rằng cô ta rất linh hoạt trog bộ đồ này.

”Xin lỗi ông đừng quên giờ“, cô nói thêm, ”tám giờ mười lăm“

Hargraver cười ”Vây là không còn phòng ngủ riêng dù khách thân tình hay có nhiều tiền chứ gì ?“

Ông nhìn lại số phòng rồi thận trọng nhét phong bì vào túi trong.

Rồi ông bảo cô. Cô sẽ có 1 chức vụ mới. Ông cũng nói tới lương. Ông không quên việc nói tới tiền lương.

Cô đón nhận việc đó một cách rất công việc. Một sự biết ơn vừa đủ. Rồi cô nói đến tinh thần đồng đội của các lực sĩ thời xưa. Cô tỏ ý vô cùng tiếc cho

Nancy. Nhưng vẻ mặt cô lại không có vẻ tiếc.

Bill cũng vậy. Ông bảo rằng cô không nên lo cho Nancy , rằng Nancy không thích hợp với chức vụ mới, rằng ngoài ra, ông và Nancy tối nay sẽ lên đường đi chuyến du lịch tuần trăng mật. Tối nay vào tám giờ mười lăm.

Nguồn: Hùng

Được bạn: Thành Viên VNthuquan đưa lên
vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003